

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton na Pohorju. Često se zgodi, da si stari zakonci naglo sledijo v smrti. Tako je tudi 85letni Florijan Kolečnik, po domače Plužnikar, sledil svoji zakonski družici 29. januarja l. l. umrla Ivani ter se 1. februarja t. l. presehl v boljše domovino. Bil je najstarejši Antončan, rojen leta 1851. Naj počiva v miru!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nemilo nas je v pondeljek 25. januarja presenetila tužna novica, da je po kratki bolezni prenehalo biti srce blagemu možu in dobremu očetu Janezu Vertič. Komaj je izpolnil 60 let svoje starosti, že je nemila smrt pretrgala nit njegovega življenja. Rajni se je rodil 8. decembra 1876 pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Dne 27. januarja ga je sprejela hladna zemlja v svoje naročje. Cerkevni pevski zbor je zapel ganljivo in ubrano dve žalostinki. V farni cerkvi je daroval za rajnega slovesno sv. mašo g. župnik. Pri odprtem grobu je g. župnik z izbranimi besedami orisal delo in trpljenje ter lep zgled, ki ga je dajal rajni v svojem življenju in zlasti v težki bolezni. Pokojni, ki je bil dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«, naj počiva v miru! Preostali naše sožalje!

Stavešinci. Umrli je 28. januarja 78letni Jakob Kežman. Bil je spreten mizar ter je za mlada leta izvrševal to obrt tudi v tujih državah. Dihal sta njegovo osebnost dve najlepši čednosti, katerih naše ljudstvo danes pač zelo pogrša. Nikdar ni preklinjal in nikdar ni imel niti najmanjšega sovraštva do bližnjega. Te čednosti naj so drugim v zgled in opomin, posebno tistim, kateri mislijo, da morajo vsako besedo osliniti s kletvijo, in kateri gojijo sovraštvo za vsako malenkost cela leta. Bil je dober katoličan, vedre in vesele narave. Imel je že sedem križev, pa se je izrazil: »Pri meni je vedno spomlad.« Zadnja leta je preživel v bolezni in pomanjkanju, pa je vse težave prenašal z Jobovo potrpežljivostjo in udanostjo v božjo voljo. Naj počiva v miru!

Krapje pri Ljutu. Izproсна smrt nam je 27. januarja ugrabila vrlo mladenko, staro 37 let, Marijino družbenico Marijo Lipovec, ki je bila up in podpora svojim še živečima nad 70letnima starešema. Rajnika je bila splošno priljubljena, o čemer je pričal njen pogreb. Naj počiva v miru! Preostali naše prisrčno sožalje!

St. Janž na Vinski gori. Po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti, je mirno v Gospodu zaspal dobri oče in skrben gospodar g. Andrej Kroflič v visoki starosti 32 let. Poledel je že dalj časa za vodenico, katero je prenašal z boguudano potrpežljivostjo. Pogreb se je vršil ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev. Ob grobu mu je zapel domači pevski zbor ganljivo žalostinko pod vodstvom g. Ivana Lesjaka. Zapuščala žalujočo ženo, dve hčerki in brata. Naše sožalje!

Sv. Jurij ob južni žel. Poslovlil se je s tega sveta v starosti 27 let Dobnik Anton. Pokojni Tonček je pred par leti odslužil vojaški rok; od vojakov je prišel zdrav in vesel domov. Čez nekaj časa je zaprosil po poštno službo ter bil sprejet; služboval je pri ljubljanski pošti. Ko se ni več počutil popolnoma zdravega in je nekako slutil, da gre njegovo življenje najbrž proti večeru, si je želel biti premeščen v domači kraj. Še nekaj časa je vršil poštno službo v

Grobelnem. Ko je zapustil službo in se je vrnil na dom, je legel v bolniško posteljo, katere ni več zapustil. Kako priljubljen je bil Tonček, je pokazal njegov pogreb 30. januarja. V imenu sorodnikov in drugih se je na domu poslovil od njega njegov brat. Fantje so mu zapeli ganljive žalostinke na domu in na pokopališču pri Sv. Jurju ob južni žel. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajnega g. kanonik Mikuš. Spavaj v miru, dragi Toneček!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dne 5. februarja smo ob ogromni udeležbi znancev in sosedne duhovščine spremili k večnemu počitku bivšega

Prevalje. Pretekli teden so neznani uzmoviči si dovolili vlom v naše prosvetno društvo. Odnegli so 70 Din gotovine in 10 knjig. Za vlomilci manjka vsaka sled. — Tukajšnjemu lesnemu trgovcu g. Antonu Čepinu so istotako neznanci odpeljali 61 komadov rezanega lesa iz njegovega skladišča. Vršijo se obširne poizvedbe, a vendar manjka za tatovi vsaka sled. — Kmet. nadaljevalna šola v Prevaljah vprizori v nedeljo 14. februarja ob treh popoldne in ob 8. uri na večer v Rozmanovi dvorani na Prevaljah dr. Ivo Cesnikovo kmečko igro »Pogodba«. Med odmoru igra kmečka godba. K obilni udeležbi valjivo absolutni kmečko-nadaljevalne šole. Čisti dobiček je namenjen kritje stroškov šole in za strokovno ekskurzijo. Naša dolžnost je, da jo podpremo s tem, da napolnimo v nedeljo Rozmanovo dvorano. — V Prevaljah je bila pred mesecem dni ustanovljena gospodarska zadruga in sicer ima svoje prostore pri g. Rozmanu. Uradne ure so v sredah in v nedeljah dopoldne. Kmetje, pristopajte!

Koprivna. Tudi naša tiha gorska vasica je obhajala letos božičnico in sicer prvo pravo božičnico z malo slavnostjo. Sicer pozno, a gotovo. Dne 16. januarja popoldne je bila mala slavnost. Najprej je imel č. g. župnik ganljiv govor. (Na tej šoli je ledino oral č. g. župnik Iv. Hojnik že nad 30 let in je še upravitelj te siromašne šole, katero je on vpejal in katero on vodi. Njegova zasluga je, da ima Koprivna sploh šolo in da znajo ljudje čitati in pisati in da so sploh izobraženi.) Nato so otroci pod vodstvom prve učiteljice, ki je bila sedaj postavljena v Koprivno, zapeli več pesmic. Največja zasluga, da je tudi v naše zapuščene kraje prinesel Jezušček darove, je gospe soproge generalnega ravnatelja svinčenih rudnikov v Mežici, Luize Bargetove. Darove je poslala tudi Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, banska uprava, občina Črna, Kolo jugoslovanskih sester in gg. trgovci Čulk in Rek iz Črne. Naknadno je še poslal darove Rdeči križ. Obdarovani so bili vsi otroci, vsak je dobil nekaj, največ otrok je dobilo obleko ali pa čevlje. Tako lepe božičnice ne pomni Koprivna.

Ojstrica nad Dravogradom. V kratkem predpustu sta se vpregli dve nevesti v zakonski jarem. Prva je bila Tilka Očko, hči našega cerkvenega ključarja in posestnika Očko na Goriškem vrhu. Tilka je bila vneta cerkvena pevka; omožila se je z mladim posestnikom Filipom

cerkvenega ključarja svetogorskega romarskega svetišča Mošet Antona, katerega je Bog odklical k sebi v izredno visoki starosti 92 let. Pokojni je storil mnogo za našo slavno romarsko cerkev. Naj mu Ona, ki ji je z vso dušo služil toliko let ter bil čuvar njenega svetišča, izprosi pri Sinu obilno plačilo. Počivaj v božjem miru!

Rifengozd pri Laškem. Mirno je zatianil oči v 74. letu starosti 6. t. m. zjutraj ob 8. uri posestnik in lovec ter dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« g. Mihael Zdovec, po domače Špankmet v Rifengozdu. Rajni je bil veselega značaja, velik šaljivec in splošno priljubljen povsod. Da je pa bil tudi pravi kristjan, je znak, da je bil vsako nedeljo pri sv. maši, bil je pa tudi skozi celih 50 let pobožen romar pri Mariji Zagorski. Ohranimo mu pobožen spomin, ženi, hčerkam in vnukoma pa naše iskreno sožalje!

Mori na Ojstrici. Druga je bila Lizika Vaukman, po domače Poltnik na Goriškem vrhu; vzela je Urbana Planšak, posestnika na Goriškem vrhu. Obema paroma želimo, da bi bila srečna in zadovoljna vse žive dni!

Sv. Križ nad Dravogradom. Ob postnih petkih je pričetek spovedovanja ob sedmih. Ob 8. uri se moli križev pot. Ob 9. uri proštova sv. maša z darovanjem za cerkvene potrebe. Po maši postna pridiga. Vse postne pridige bo govoril č. g. Vinko Pivec, župnik v št. Janžu. Okrog 10. ure peta sv. maša in več tihih svetih maš. Tudi praznik sv. Jožefa bomo obhajali pri Sv. Križu.

Sv. Anton na Pohorju. Zastavo ali čast najstarejšega Antončana nosi sedaj po smrti Florijana Kolečnik — Pongrac Kristan, trden kmet, pristna pohorska korenina, s svojimi 82 leti. Bog ga ohrani še veliko let! — Neki brezposelni uzmovič si je »izposodil« od naše gšč. učiteljice Zlatke Kóchl zimski plašč. Med tem, ko je ona poučevala v šoli, je segel tat skozi odprto okno z dolgo palico ter si prilastil tuje blago. — Po drugod, kjer imajo društvene domove, kakor pri prleškem Sv. Antonu, in drugod, prirajajo v pustnem času razne vesele igre, na prim. »Miciki je treba moža« itd. Pri nas pa naredimo to zares, kajti 1. februarja je Micka Kraman res vzela Ludvika Klemenc za pravega moža, ko sta bila poročena v naši cerkvi. Vsi drugi Zmagoslavi, Frančeki, Anžani, Micke, Rozlike Milke itd. pa pridejo po Veliki noči na vrsto. Če nam stari ljudje odmirajo, brez naraščaja ne smemo biti. — Tako poledico imamo zopet, da bo moral sv. Matija pošteno pijuniti v roke ter vzeti nebeško sekuro v roke, če bo hotel hitro razbiti led. Zemeljski Matjazi bodo letos bržčas prešvih za to delo.

Remšnik. Dogodi se marsikaj novega tudi pri nas, pa drugi svetovni dogodki nas prevzamejo še bolj kot domači. Tudi mi v hribih sočutno doživljamo žalostne in strašne reči v Španiji, rogoviljenje komunistov v Franciji, žaljujemo s katoličani v Nemčiji in molimo za ubogo rusko ljudstvo. Drugod delate menda ravnatoko in še v večji meri, kaj ne? Preteklo leto smo srečno prestali, a letina se ni dala popraviti, je ostala zunaj kašč. Zima letos ne bi bila prehudu, le pota za vožnjo in hojo so strašna, tako da bi v onih časih, ko so ljudje še verjeli na coprnice, res mislili, da jih iste mečejo po tleh. — V novem letu močno umirajo ljudje bolj v letih in reveži, mladi in tuhtajo, kako bi se ženili, ko ni denarja dostikrat za sol. — Cesto bomo gradili iz Brezna na Remšnik. Vedno prihajajo delavci povpraševati, ali dobijo delo in kedar. Saj so revni; vendar v tako zamrznjeni

zemlji se ne da uspešno kopati, zato čakajmo onega zraka iz Sahare, ki bo ogrel zemljo in prezeble kosti. — Porok smo nekaj imeli, saj so mladi ljudje korajžni in se spopadejo s krizo, no, pogum velja! Med poročenci je tudi naš tajnik in dolgoletni organist, ki je s Kolečnikovo Treziko stopil pred altar, v upanju na srečo in blagoslov v življenju in smrti, kar naj Bog milostno nakloni! — Naše Izobraževalno društvo sicer dremlje, a predramiti se hoče in drugo postno nedeljo prirediti igro! Razgledni stolp pri Sv. Pankraciju ponosno gleda na vse strani ter milo vabi na izlet in na blagohotno podporo, da bo brž samostojen, ne pa pod oblastjo upnikov. Na veselo svidenje!

Vurberg. Na dan spreobrnjenja sv. Pavla sta se poročila Adolf Horvat in Suzana Ogrinc. V knjigi njune preteklosti je zabeleženo marsikaj vzpodbudnega: požrtvovalni duh, zavestno srce in pridne roke za delo v naših organizacijah. Želimo, da bi zvesta svojim mladostnim vzorom in idealom skupno korakala v življenje opremljena z blagoslovom neba! Veseli gostovanjci so darovali za misijone 50 Din, tudi muhasta godca Polanec in Čeh sta prispevala, to naj se vzame na znanje.

Sv. Martin pri Vurbergu. Veselo je zaigrala šentpeterska godba pri mladem posestniku v Spodnjem Dupleku Ferdinandu Vogrin, ki je popeljal vrlo mladenko iz ugledne Jurševe hiše kot življenjsko tovarišico pred oltar. Bila je članica Marijine družbe, naš ženin pa član tuk. pevskega zbora, ki nima je zapel priarčen pozdrav. Spomnili so se v veseli družbi tudi ubogih zamorčkov in nabrali za nje 115 Din. Bog daj mlademu zakonskemu paru prav obilno blagoslov

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Tudi nas tlači kriza. Kmet upravičeno toži, da nima denarja za sol in petrolej; gospodinjci ne nesejo kokoši, da bi lahko kupila sol; kmetu gospodarju pa primanjkuje denarja za petrolej. Gospodar ne more prodati svoje živine za povoljno ceno. Več slučajev je, da so mesarji hodili gledat živinče. Prvi se za silo obljublja, a ne ve se, ali za šalo ali za res. Drugi ali tretji dan že pride drugi in manj obljubi. Tako ubogi naš kmet nazadnje mora prodati živinče za veliko izgubo. Brezposelni nas nadlegujejo in prosijo ali denarja ali pijače. Tako se je zglasil nek brezposelni pri kmečki hiši. Pravi, da je s Pohorja doma ter začne pripovedovati svoje dogodivščine. Reče, da imajo Pohorci tudi take doline, kamor se solnce ni moglo poslati svojih žarkov. Imajo po njegovi trditvi tudi grozne kače do 20 m dolge in da na nje streljajo; točno morajo v glavo nameriti, da je kača potem ob življenje. Kdor je dobro ne pogodi v glavo, se ne more več rešiti, ker se kača za njim požene, ga naposled le dobi in ga stisne s tako silo, da je ob življenje. Trdil je, da je krovce. Nekoč je pokrival dva dni neko viničarijo ter zato baje dobil 500 Din plačila. Ko ga radovedneži vprašajo, kaj je s tistim denarjem storil, je odgovoril: »Šel sem v trgovino po klobase, k peku po hlebec kruha, k gostilničarju po literček vina.« To se je ponavljalo tako dolgo, dokler je kaj imel. Seveda potem ni več mogel, ker je zmanjkalo v žepu cvenka. Nato je brezposelni prosil, naj mu dajo nekaj piti in če mogoče kaj mastnega, da si bo malo namazal svoje notranje ude. Take storijske pripovedujejo ti potujoči delar-mržeži.

Bučecovci. Takih zahval ne moremo drugače objaviti, kakor kot plačane inserate. Sicer bi nas zall noplava te in sličnih zahval, ki bi prihajale od raznih strani.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Marijina družba je obhajala 30letnico svojega obstoja. Gabriel,

frančiškan iz Maribora, je v treh dnevih duhovnih vajah navdušil dekleta za novo in lepo življenje v Marijini družbi. Našim revnim šolarjem je podjetje Bata iz Borovega podarilo 20 parov čevljev, za kar smo mu zelo hvaležni. Če bi se našlo še več dobrotnikov, bi bili naši šolarji še bolj veseli.

Loče pri Poljčanah. Redni občni zbor društva Rdečega križa se vrši v nedeljo 14. t. m. popoldne po večernicah v šoli. Prijatelji tega obče-koristnega društva se ponovno vabijo, da pristopijo kot redni, ali vsaj kot podporni člani, ker le z javnim podpiranjem bo mogoče, da doseže svoje plemenite cilje. — Prilikom lanskega »božička« se je videlo pri šolski deci, kako so podpore potrebni, posebno oni iz spodnjih krajev kot Laže, Podpeč in Dol, kateri morajo skoraj dve ure daleč gaziti sneg v šolo Loče.

Zbelovo pri Poljčanah. V nedeljo 31. januarja, se je vršil redni občni zbor prostovoljne gasilske čete Zbelovo pri Poljčanah ter je bil izvoljen sledeči upravni odbor: predsednik Ivan Šalamon, poveljnik Svete Lojze, blagajnik Marzidovšek Franc starejši, tajnik Vaupot Ivan. Novi odbor si je nadel nalogo, da poživljuje društveno delovanje, saj je četa že na raznih gasilskih vajah odnesla lavorike, od raznih posestkov je bilo darovano zemljišče za dom, tudi potrebni načrti so že napravljeni, če drugega ne bo mogoče, vsaj temeljni kamen se bo letos posvetil, upamo pa, da se bo posrečilo, vsaj surovo stavbo spraviti letos pod streho. — Zelo se pogreša tovarna za upognjeno pohištvo, katere je bila desetletja dobrobit za vso širno okolico, bodisi z oskrbo dela, bodisi z nakupovanjem bukovlega lesa, za kateregase je prejel plačevalo trikratno ceno ter da bi prišlo do elektrifikacije Dravinjske doline; potem se bo nasečila pri nas kaka večja industrija.

Teharje. V sredo 3. t. m. sta se v župni cerkvi sv. Martina na Teharjih pri Celju poročila g. Gregor Kroflič, posestnik iz Straže, in gđ. Karolina Mastnakova, posestnikova hči in članica katoliških društev od ravnotam. Obema iskreno častimo in jima želimo obilo božjega blagoslova!

Zdole. Poroke na Zdolah so na dobrem glas. Letos smo imeli pet znamenitih porok. Černelc Ivan si je izbral za ženo vrlo Marijino družbenico Zupančič Jožefa. Njima sta sledila Zajber Jože in Černelc Ana. Na tej gostiji so veseli svahte nabrali 100 Din za odkup poganskega otroka na ime Anton. Teden pozneje smo imeli prav imenitno poroko: Košar Alojz iz Sevnice in Omerzel Kristina iz naše fare. Tudi na tej gostiji so nabrali veseli gostje 100 Din za zamorčka z imenom Kristina. (Posnemanja vredno.) Omeniti moramo tudi poroko pridnega in krščanskega ženina Žabkar Alojza in vrlo mladenke Božičnik Marije. Predpostne poroke sta 31. januarja zaključila Ban Jože iz ugledne družine na Zdolah in Sajovec Zofija iz Rajhenburga. Vsem našim letošnjim poročencem želimo obilo družinske sreče!

Dortmund Eving. Moramo nekaj omeniti, kar se ne zgodi vsak mesec, tudi ne vsako leto, posebej še tu v tujini ne, kjer je nas deloma preveč, deloma premalo. Dne 17. januarja sta proslavljala g. Jožef Strmšek in njegova ljuba žena Alojzija, ki sta oba uda slovenskega Društva sv. Barbare, svoje srebrno poroko. Na ta dan je bila zjutraj ob 7. uri sv. maša, katere smo se udeležili vsi udje z zastavo. Popoldne pa se je na povabilo srebrnega para zbrala precejšnja družba sorodnikov in prijateljev v njih stanovanju, kjer smo najprvo jubilejnemu paru čestitali, zatem smo marsikatero nedolžno

slovensko rekli in zapeli in ena deklica je lepo deklamirala.

Nepravilno tolmačenje trošarinskega zakona.

Oddelek za davke v ministrstvu financ je izdal 16. 7. 1934 broj 48793 pojasnilo k uredbi o višini, načinu pobiranja in kontrole pri pobiranju banovinske trošarine na vino in žganje, ki je bilo objavljeno v »Službenem listu« 308-39 iz leta 1934.

V tem pojasnilu stoji v točki 2 dobesedno sledeče: Po členih 2 in 3 navedene naredbi postane vino in žganje zavezano plačilu banovinske trošarine, ko ju prične točilec na drobno točiti, to je ko se postavi na sod pipa zaradi točenja, odnosno ko točilec vina in žganja na debelo blago proda, odsvoji. Ta določba se je že od začetka veljavnosti uredbe pogrešno, in sicer tako razumevala, da so proizvozniki absolutno oproščeni vsakega nadzora in da lahko prodajajo potrošnikom svoje vino in žganje prosto in neomejeno. Spreddaj navedena uredba nima določbe, s katero bi se proizvoznik, ki ni točilec pijače na drobno ali na debelo, zavezoval; vendar po to nikakor ne pomeni, da so s tem razveljavljene določbe trošarinskega pravilnika, ki predpisujejo, da sme proizvoznik samo iz svoje kleti, to je iz kleti, kjer je vino in žganje proizvedel, naj si je ta klet v vinogradu ali v hiši, kjer proizvoznik na svojem prebivališču stanuje, prodati brez vsake dovolitve v vaseh nad 5 l vina in žganja, v mestih in trgih pa nad 10 l. Ni torej moči dovoliti, da bi prodajali proizvozniki svoj proizvod na trgu in kjerkoli v količinah pod 25 l žganja in pod 50 l vina, ker se smatrajo v tem primeru pod post. 62 taksne tarife in potem takem tudi uredba o višini, načinu pobiranja in kontroli pri pobiranju banovinske trošarine na vino in žganje. Zmiselno s tem je uporabljati na take primere člen 37 spredaj omenjene uredbe.

Prodaja vina in žganja na debelo (žganja 25 l in več, vina 50 l in več) po proizvozniku ni podvržena nobeni kontroli in omejitvi, in sme proizvoznik opravljati to tudi zunaj svoje kleti samo ne v odprtem lokal, marveč le iz voza ali s kakšnih drugih prevoznih sredstev.

Tako torej to pojasnilo.

Trošarinski pravilnik, katerega omenja, je z dne 17. 7. 1932 št. 18360-IV, »Služb. list« 13-7 1932, in se glasi v členu 103 odstavek 8, sledeče:

Proizvozniki vina in žganja iz lastnih sirovin in z lastnega zemljišča ne plačajo nič državne in banovinske trošarine, ako prodajajo doma (pri svoji hiši) v vaseh nad 5 l naenkrat, v velikih mestih, malih mestih in trgih pa nad 10 l vina ali žganja naenkrat. Istotako ne plačajo te osebe nič državne in banovinske trošarine, če prodajo vino in žganje lastnega pridelka in z lastnega zemljišča na trgu in zunaj svojega stanovališča v množinah nad 50 l vina ali 25 l žganja naenkrat.

Proizvoznikom vina in žganja lastnega pridelka in z lastnega zemljišča je prepovedano, točiti pod 5, odnosno 10 l doma (pri svoji hiši), ali nositi na trg svoje proizvode in jih prodajati pod 50 l vina, odnosno pod 25 l žganja.